

bookvoice

«Ζόρκα Χρόνια. Φωτογραφίες 1967-1975» του Michael Ruetz. Με αυτή την έκθεση ξεκινά το Athens Photo Festival 09 «Crossroads» του Ελληνικού Κέντρου Φωτογραφίας. Ος Πέμπτη 29/10, στο Goethe-Institut Athen, Ομήρου 14-16, 210 361 000

|| **Βασίλης Αλεξάκης**, «μ.Χ.» (Εξάντας, 2007). Στο μυθιστόρημα, πλην Αθω - Τίνου, υπάρχει και πολλή Αθήνα: Παπαδιαμαντοπούλου, Δ. Αρεοπαγίτου, «Γεννάδειος» Βιβλιοθήκη, «Δούρειος Ίππος», Μέγαρο Μουσικής, Κηφισιά, «Σπίτι του λασού», Ραφήνα, Ζ. Πηγής κ.λπ.

|| **Χρήστος Βακαλόπουλος**, «Νέες αθηναϊκές ιστορίες» (Εστία, 1988). Παρελάουνοι: Ομόνοια, Κυψέλη, Εξάρχεια, Πλάκα, Σκουφά, Καλλιδρόμιο, Λήμνου, Σταθμός Λαρίσης και, ως «πρωταγωνιστής», ο παρακλιωτικός «Λέντζος».

|| **Βασίλης Βασιλικός**, Εκτός των πολλών άλλων, η νεοελληνική γλώσσα του χρωσάει τη φράση «Εκτός των τειχών» (ομώνυμο βιβλίο του 1966, επικρατική η επανέκδοσή του), δηλαδή την περιοχή Κораή - Σύνταγμα - Κολωνάκι.

|| **Άγγελος Γέροντας**, «Η επίσκεψή της ασταθούς κυρίας» (Γαβριηλίδης, 2004). Στην αθηναϊκή του τοπογραφία περιλαμβάνονται: Πετρούπολη, Γουδί, Γαλάτσι, Ομόνοια, «Γενικό Κρατικό», Ιερά Οδός, Πειραιώς, Γκάζη κ.λπ.

|| **Τάσος Γουδέλης**, «Η γυναίκα που μιλά» (Κέδρος, 2002), με πρωτοποριακή αφήγηση. Εδώ και το αριστουργηματικό «Τοπίο», με φόντο του Παπάγου. Επίσης Υμηττός, ΕΣΑ, αμερικανική προεβεία, Θων.

|| **Γεράσιμος Δενδρινός**, Φτωκικές και δύσκολες νεανικές ζωές με φίλτρο χαμηλής και «ευπαθών» τόνων «Απέραντες συνοικίες» (Κέδρος, 2001), τουτέστιν στον Πειραιά και στη Δυτική Αττική.

|| **Μάρω Δούκα**. Από τα πολλά αθηναϊκά της κορυφαίας πεζογράφου, επιλέγω το «Η Πλωτή πόλη» (Κέδρος, 1984): «πρωταγωνιστεί» η Πατησίων (Κολιάτσου κι όχι μόνο). Επίσης Σύνταγμα, «Ορφανίδου», «Απότσο», Λυκαβησίου, αεροδρόμιο Ελληνικού.

|| **Σωτήρης Δημητρίου**. Ήδη σε προηγούμενα κομμάτια του εμφανίζονταν Κοκκάκι, Άλιμος ή Πεδίο του Άρεως, μα στο ωραιότατο «Τα σπρωφόρα της Αθήνας» (Πατάκης, 2005) εκ σχεδίου βλέπουμε Τζιτζικφίς, Μεταξουργείο, Νεάπολη, Ζάππειο, Εθνικό Κήπο κ.λπ.

|| «Η Αθήνα από το 19ο στον 21ο αιώνα»

Δωρο βιβλίο

Η Α.Υ. προσφέρει στους αναγνώστες της τέσσερα (4) αντίτυπα του βιβλίου «Σχέσεις ενδοχής» της Cerridwen Dovey (Εκδ. Κριτική). Αν θέλετε κι εσείς ένα, στείλετε σε SMS: **AYB00K** (κενό) και το ονοματεπώνυμό σου στο 54121 μέχρι την Τρίτη 29/9 στις 10.00 το πρωί. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με sms και θα μπορούν να παραλάβουν το δωρο τους από την Κεντρική Διάθεση των Εκδ. Κριτική (Γκυλφοδρό 3, Αθήνα, καθημερινά 10.00-16.00).

Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,9 με ΦΠΑ

(Πατάκης, 2009). Συλλογή λογοτεχνικών κειμένων από τους Σούτσους και τον Αμπό μέχρι τον Βαρβέρη και την Κρανάκη, σε ανθολόγηση και επιμέλεια της χαλκέντερης Δώρας Μέντη. Πολύ πρόσφατο και δουλευταράδικο βιβλίο, το οποίο πατάει πάνω στην ίδια ιδέα μ' αυτό το άρθρο.

|| **Τάκης Θεοδωρόπουλος**, «Η δύναμη του σκοτεινού θεού» (Ωκεανίδα, 1999). Πολύ καλογραμμένο μυθιστόρημα, όπου το ψυχόδραμα του αφηγητή λύνεται (!) στο «Ευριπίδου θεωρείον», στο θέατρο του Διονύσου.

|| **Μέντης Κουμανταράς**, Ο άριστος και κατ'εξοχήν αθηναϊκοκεντρικός πεζογράφος, με ειδική δημιουργική εμμονή στον ηλεκτρικό αιδηρόδρομο. Επιλέγω το «Το κουρείο» (Κέδρος, 1979), για τη θαυμαστή ακρίβεια περιγραφής των πέριξ της Βικτωρίας.

|| **Πάνος Κουτρομυρούσης**, «Εν αγαλλία ντε Κρισγισούρτι» (1978, τρέχουσα έκδοση Απόπειρα, 1987). Το κομμάτι «Στον σινεμά» (= «Ροζκλαίρ»), αποτελεί υπόδειγμα ύψους για κάθε γραφιά.

|| **Πέτρος Κουτσιμασάσκος**, «Η σκεπή» (Εστία, 2004). Αξιοσημείωτη νεο-ηθογραφία: «Δημητρακοπούλου και Μελίντάνη γωνία», «Πίσω από τον Άγιο Πολύκαρπο», Ακαδημίας, Φυκίωτος Νέγρη, Κουκάκι κ.λπ.

|| **Έλσα Λιαροπούλου**, «Οι άλλες» (Νεφέλη, 1994). Πρώτης τάξεως ντεμπούτο, όπου η Αθήνα αναφέρεται μεν ρητά μόνο στα «Το τετράδιο» και «Το τρένο», μα λανθάνει παντού.

|| **Τόνια Μασουρίδου**, «Γλυσίνια ακουμισμένη σε πεύκο» (Μαΐστρας, 2007). Γλυκά (με την καλή έννοια) διηγήματα, με πολλή Κυψέλη κι όχι μόνο.

|| **Μιχαήλ Μήτρας**, «Αστική τοπιογραφία» (Αιγόκερως, 1982, τρέχουσα έκδοση μέσα στο «Μηχανή αναζήτησης», Νεφέλη, 2009). Το ομώνυμο μεταδιήγημα εκ δύο μόνο βασικών λέξεων (πολυκατοικία, αυτοκίνητο) ίσως ν' αναφέρεται στην Αθήνα.

|| **Ανδρέας Μπίτσου**, Η βραβευμένη αθηναϊκή νοβέλα, που εκτυλίσσεται ανάμεσα σε Χαλάνδρι, Ζωοδόχου Πηγής, Λαϊκή της Καλλιδρόμιου, ξενοδοχείο «Marie» της Νεάπολης, Λαϊμό, Σύνταγμα, Βουλιαγμένη, Σούνιο: «Ο κύριος Επισκοπιάκης» (Καστανιώτης, 2007).

|| **Περικλής Μποζιάνης**, Η ηρμαγμένη Αθήνα ως φανταστικό εφιαλτικό σκηνικό. Συγγράφω, Ομόνοια, Αγία Παρασκευή, Ερμού, Πανεπιστη-

μίου, και, ιδίως, Πλάκα, στο μεταίχμιο μεταξύ επιστημονικής φαντασίας και γκραν γκινιόλ: «Απόκρημνος χρόνος» (Ars Nocturna, 2008).

|| **Νίκος Νικολαΐδης**, Και οι ταινίες και τα βιβλία του κουβαλάνε πολλή Αθήνα. Έμφαση στο μεταθανάτιο – και λαμπρό – «Μια στεκιά στο μάτι του Μοντεζούμα» (greekworks.com, 2008), όπου: Πολύγνωνο, Χαφτεία, Κωλέττη, «Περόκέ», «Άστυ», Κεραμεικός, «Αττικών», «Λέοντιο», Πεδίο Άρεως κ.λπ.

|| **Θάνας Ξηρός**, «Ακοίμητο νερό» (Κ. Κωστόπουλος, 2004). Μεταξύ άλλων, στο ομότιτλο μικρό βιογραφικό διήγημα: Άγιοι Ανάργυροι, Ομόνοια, περίπτερο Ιουλιανού και Γ' Σεπτεμβρίου, «Σωτηρία», Λαγονήσι, Κολωνάκι, φροντιστήρια της Κάνιγγος κ.λπ.

|| **«Ο δρόμος για την Ομόνοια»** (Καστανιώτης, 2005). Συλλογικό βιβλίο 21 συγγραφέων – κείμενα συνήθως πολύ υψηλού επιπέδου, όχι κατ' ανάγκην για την Αθήνα – τα έσοδα του οποίου εξακολουθούν να δίνονται σε δύο από επιζώντα θύματα του ρατσιστή δολοφόνου Παντελή Καζάκου.

|| **Αλέξης Παναέλληος**, Αθήνα π.χ. τη «Μεγάλη νομή» και προτείνω «Ιστορίες με σκύλους» (Κέδρος, 1984). Και τα τέσσερα εκτεταμένα διηγήματα εκτυλίσσονται – ή έστω έχουν κάποιο αναφορά – στην Αθήνα: Πασαλιμάνι, «Ηρωδείο», Φάληρο, Γ' Σεπτεμβρίου, σινεμά «Λουξ» (Άλεξάνδρας, αν ερμηνεύω σωστά), Στάδιο «Γ. Καραϊσκάκης», Μουσείο κ.λπ.

|| **Δημήτρης Πετσειδής**, Διαλέγω το «Ο Σαρπατέος ζει» (Νεφέλη, 1998), όπου τα διηγήματα «Διφυλλάκι» (με φόντο ημιούγειο στην πλατεία Βάθης) και «Το φολκοβάγκεν του Θανασάκη» (Λυκαβηττός, γηπέδο του Παναθηναϊκού κ.λπ.).

|| **Τέας Ρόμβος**, «Πλάνος δρόμος» (1988, τρέχουσα έκδοση Βιβλιοπέλαγος 2003). Μυθιστόρημα φυγής, πρωτοποριακό γράψιμο και λίγες αλλά αποφασιστικές αναφορές στην Αθήνα, από έναν εκτός κυκλωμάτων συγγραφέα.

|| **Νίκος Σαραντάκος**, «Για μια πορεία» (Σύγχρονη Εποχή, 1984). Το καλύτερο και πλέον χιουμοριστικό βιβλίο για τα φοιτητικά χρόνια της μεταπολίτευσης. Πολυτεχνείο, Φάληρο, Ελληνικό, Κόνιγος, Βουλιαγμένης, Καλαμάκι, Σύνταγμα, Σταθμός Λαρίσης κ.λπ.

|| **Θανάσης Σκουρμπέλος**, Έντονες εικό-νες από Γκάζι, Ιπποκράτειο, Βοτανικό, «ΒΙΟ», Σταθμό Πελοποννήσου, παλιά μαρμάρινη

κρήνη του Μεταξουργείου κ.λπ. Σπαρακτικό το αφήγημα «Ο Αποστόλης», για το τελευταίο (ίσως) φρίδι του Κολωνού. «Τα φρίδια - Το δειπνο - Στον Κολωνό» (Α.Α. Λιβάνη, 1990, τρέχουσα έκδοση «Τα φρίδια στον Κολωνό», Ελληνικά γράμματα 2006).

|| **Μαρία Στεφανοπούλου**, «Ο βράχος στο σύννεφο» (Εστία, 2006). Ζηλεύω το κινηματογραφικά και διαρκώς διαχεόμενο τούτων των διηγημάτων. Στα εξ αυτών «αθηναϊκά» βλέπουμε Αρδηττό, Όλας, Νέο Κόσμο, Καλλιμάρι, Πλάκα, περιοχή Προεδρικού Μεγάρου κ.λπ.

|| **Γιώργος Συμπάρδης**, «Ο άχρηστος Δημήτρης» (Κέδρος 1998). Θεατρικό βιβλίο αντρικής φιλίας με φόντο Αιγάλεω, Θησείο/σταθμό Θησείου, Κεραμεικό, πατατζίδικο Αχαρνών και συνεχή κίνηση Αθήνα - Πειραιά.

|| **Περικλής Σφυριδής**, Το ιδιαίτερα καλογραμμένο «Ταξίδι αναψυχής» ενός «παράνομου» ζευγαριού από τη Σαλονίκη στην Αθήνα (Δραπετσώνα, Βάρκιζα, Ακρόπολη κ.λπ.) αποδεικνύεται καλύτερο των προσδοκίων τους. Στα «Κούρια λόγια» (Καστανιώτης, 1988).

|| **Έρη Σωτηροπούλου**, Εκτός από το διάσημο (Πλεύρης γαρ) «Ζιγκ-ζαγκ στις νερατζίες», προτείνω το μια ιδέα σουρεαλιστικό «Μέρες εξαγνισμού» (Εξάρχεια, πλατεία Καραμανλάκη, «Αθήνα στραγγισμένη») στο «Ο βοσκός του φλίπερ» (Καστανιώτης 1998).

|| **Φαίδων Ταμπακλής**, «Τα τοπία της Φιλομήλας» (Εστία, 1990). Ακόμα ένα εκκωφαντικό (και πολύ αγαπημένο μου) πρωτόλειο, με Δεξαμενή, ηλεκτρικό, Κυψέλη, «Ζοναρίς», Πεδίο του Άρεως, Καβούρι, Γκάζη κ.λπ.

|| **Σωτή Τριανταφύλλου**, ομόσταβλη. «Η φυγή» (Μελάνι 2004): η Αθήνα (Ξενοδοχείο «Εξέλιση», «Ξε Νου», Πινδάρου, «Ορφανός», Κολωνός, Αιγάλεω κ.λπ.) ως μετασυμμένο καταφύγιο για κινηγημένους επαρκιωτές των αρχών του '50.

|| **«Υπόγειες ιστορίες»** (ATHENS VOICE BOOKS 2008). Διηγήματα 16 συγγραφέων για τους 27 σταθμούς του μετρό.

|| **Σωτή Τριανταφύλλου**, ομόσταβλη. Αντί άλλων, ίσως εντονότερα αθηναϊκών του, δείτε το ιδιοφυές δομής και πραγματώσης (μέχρι και το πολυτονικό παραβλέπω!) «Ελληνικά σήνια» (Πατάκης 2004), όπου «πρωταγωνιστεί» το Δρομοκάι-τιο Ψυχιατρείο.

|| **Χρήστος Χρυσόπουλος**, «Ο βομβιστής του Παρθενώνα» (Ανατολικός, 1998). Ακόμα ένα αξιοσημείωτο συγγραφικό ξεκίνημα, με τίτλο - θέμα αυτόδηλα και αυτοδικαία αθηναϊκοκεντρικό.

|| **Χρήστος Χωμενίδης**, Κι εδώ, αντί γι' άλλα, ίσως προφανέστερα, διαλέγω το παρωδικό «Η φωνή» (Εστία, 1998), όπου – σε μια ιδιότυπη τραγουδιστική success (!) story – επικυριάζουν Μαρουσί, Κораή, Ευελπίδων, Καλλιμάρι κ.λπ. **✉**

✉ d.fyssas@gmail.com